Dincolo de invizibil

On Noiembrie 10, 2009

Demonstrează-ți înaltul potențial de lider, fără să-ți concentrezi resursele în jurul unei forțe care ți-ar putea periclita integritatea.

Numai în rarele momente de inspirație s-au înfăptuit lucrurile mărețe. Toate marile descoperiri, cele mai importante invenții ale lumii, tot ceea ce este esențial și durabil s-a făcut numai atunci când oamenii au conștientizat necesitatea schimbării.

Poate că nimic din ceea ce ne înconjoară și ne bucură ochii nu ar fi existat dacă oamenii de știință nu s-ar fi dedicat cunoașterii avansate. Poate că dacă nu ar fi existat oameni puternici cu spirite puternice, exploratori și vizionari, aventurieri și curioși, am fi rămas la stadiul de incertitudini. Poate că dacă nu ar fi existat gânditori și filozofi, artiști și meșteșugari am fi fost încă la stadiul epocii de piatră.

Este o certitudine faptul că unii oameni poartă în ei germenele succesului, al reușitei, al curiozității și al cunoașterii. De aceea știința și cunoașterea, conlucrând împreună, vor avansa mereu. Din ce în ce mai rapid. Astfel se vor atinge culmi nebănuite. Se vor stabili alte frontiere dincolo de orice fel de așteptări.

Leadership: Îți plasezi creația în zona unui model independent de testare a realității, prin extinderea experienței de utilizare a descoperiilor științifice într-o zonă de recunoaștere meritată a valorii de care dispui?

Fără nicio îndoială, una dintre cele mai mari descoperiri a tuturor timpurilor ar fi formula invizibilității. Un savant strălucit, care cunoaște în cele mai mici amănunte tainele alchimiei transcendentale ar putea pătrunde misterul indescifrabil al invizibilității. El ar putea născoci o licoare magica a cărei compoziție chimică să fie capabilă să interacționeze cu fotonii pentru a crea efectul de invizibilitate. Desigur, diabolica licoare l-ar transforma peste noapte într-un om putred de bogat și foarte cunoscut, însă probabil că invenția sa nu ar putea fi scoasă la vânzare.

Orice guvern ar cumpăra imediat formula și ar ține-o secretă. Evident, trebuie luată în calcul și varianta în care savantul ar dori să ducă cu sine în mormânt secretele sale, iar extraordinara lui formulă să rămână necunoscută. Însă această posibilitate este cea mai puțin probabilă. Pentru că dorința cea mai mare a unui descoperitor este să-și pună amprenta, într-o anumită măsură, asupra viitorului. Asupra întregii planete. Pe de altă parte toți acești ani irosiți în muncă trebuie cumva să fie răscumpărați.

În lumina cunoștințelor actuale găsirea soluției invizibilității pare o utopie. Dar mâine cine știe...

Leadership: Recunoașterea meritelor tale se află poziționată într-o zonă de confluență a mai multor zone diferite de abordare a unui "pas înainte", din punct de vedere al confirmării propriei valori prin raportare la o condiție de imposibilitate?

Neprevăzutul se poate oricând întâmpla. Ce-ar fi dacă cineva ar descoperi formula invizibilității și, să spunem prin absurd, un flacon care conține licoarea magică ar ajunge pe mâinile unui manager? Cum ar arăta o companie condusă de un om invizibil?

Acesta ar duce flaconul la gură și ar înghiți cu lăcomie conținutul făcându-se invizibil. La fel cum Gyges, pastorul din Republica lui Platon, se servea de puterile magice ale unui inel pentru a o vedea pe regină dezbrăcată, managerul se poate folosi de magica licoare pentru a-și spiona, în primul rând, angajații. Să observe dacă sunt într-adevăr serioși și dacă își fac bine treaba, să afle ce vorbesc, cum își pierd timpul și, dacă se poate, ce gândesc.

Ar avea darul de a fi pretutindeni. Ar putea să se strecoare fără nici un fel de probleme, fără să lase nici un fel de urme în cele mai bizare locuri și să pândească fiecare gest, să asculte fiecare vorbă, să le cunoască angajaților cele mai intime secrete. Fiind invizibil puterea lui ar fi infinit mai mare. Ar putea apărea și dispărea după bunul lui plac, la fel ca vrăjitorii, grație baghetei lor fermecate. Așa, ar putea avea cu adevărat compania la picioarele sale. Iar dacă este înzestrat cu simțul umorului s-ar putea amuza copios pe seama angajaților săi.

Condiția de imposibilitate pe care o anunță descoperirea ta este aceea de a nu te baza pe ideea că există o rețetă miraculoasă care te transformă în "altcineva". Căci orice haină ai îmbrăca tot vei rămâne captiv, mai mult istovit decât imobilizat, într-o realitate care rămâne indisolubilă pentru om, atâta vreme cât el nu are acordul expres al lui Dumnezeu.

Deci, păstrează limitele decenței în orice tip de conținut pe care îl creezi și-l pui la dispoziția lumii.

Leadershipul înseamnă să permiți afișarea unor imagini clare și de bună calitate la unghiuri largi de vizibilitate, beneficiind de o experiență de vizualizare decentă în orice tip de conținut.

Cât de orbi ar fi, însă, angajații? Ei nu și-ar putea da seama nicicum că sunt urmăriți îndeaproape și ar continua să facă ce vor ei. Cine și-ar putea închipui că cineva ar avea capacitatea să se sustragă privirilor lor? Chiar dacă sunt serioși sau nu, chiar dacă sunt activi sau nu, chiar dacă sunt buni profesioniști sau niște simpli salariați ajunși acolo prin relații, cu toții vor continua să facă ceea știu să facă cel mai bine. Unii vor sta, alții vor munci.

Până când? Până când omul invizibil va deveni din nou vizibil și îi va sancționa pe aceia pe care i-a prins pe picior greșit. Astfel s-ar țese fără încetare, fără ca nimeni să bănuiască, soarta fiecărui angajat.

Pentru un manager care reușește să pășească spre celălalt nivel, al științei fără frontiere care se vrea a fi o replică la legile deja existente, totul se va concentra în jurul invizibilului: oamenii, lucrurile, faptele, obiceiurile, locurile, circumstanțele.

Totul va fi văzut, auzit și simțit prin prisma unei anormale curiozități. Căci automat cel care deține formula unei substanțe pe care e suficient să o înghită ca să devină invizibil, devine în timp tot mai curios. Atât de curios încât va dori să afle și să experimenteze tot ce se poate. Şi să vadă totul, chiar și lucrurile care le știe deja, dar dintr-o altă perspectivă: mai profundă, mai intensă, mai inspirată, mai misterioasă. Se va afla într-un continuu și interminabil proces de căutare. Iar odată ce învață să se folosească de acest atu, nu va mai putea reveni niciodată la starea de normalitate.

Invizibilitatea este o forță agresivă fiindcă violează intimitatea persoanelor, deci, care îți periclitează integritatea. Dar este și un drog de care devii destul de repede dependent. Ar fi chiar obositor, chiar și pentru un manager să caute să afle pe această cale absolut totul despre angajații săi. În fond pe el îl interesează să meargă bine compania, randamentul oamenilor să crească, etc.

Măiestria în leadership se câștigă prin curajul de a proiecta viziuni noi asupra științei, fără să devii dependent de reacțiile de ei.

Faci dovada confirmării valorii tale prin raportare la cerințele evoluției științei? Încerci să împingi în extremis limitele ei?

Concluzie: Dacă lucrezi într-o companie și observi lipsa constantă a managerului, nu te culca pe o ureche, ci străduiește-te să-ți faci treaba la fel de bine ca în orice altă zi. Şi mai ales, ai grijă ce vorbești. Un adevărat manager își cunoaște foarte bine subordonații și știe tot, absolut tot ce se petrece în compania lui. De la cel mai neînsemnat lucru până la cel mai important. Chiar dacă nu îl vezi, fii convins că el, cumva, se află acolo, lângă tine. Un manager adevărat, mai mult ca sigur, chiar dacă nu este invizibil în sensul propriu al cuvântului, știe și află lucrurile esențiale care se întâmplă în jurul său.

Demonstrează-ți înaltul potențial de lider, fără să-ți concentrezi resursele în jurul unei forțe care ți-ar putea periclita integritatea.

Source: https://neculaifantanaru.com/dincolo-de-invizibil.html